deklanşör

Sayı: 9
Ocak Aralık 2026

Ocak-Aralık 2026
Sayı 9

İmtiyaz Sahibi
KASFOT adına
Yönetim Kurulu Başkanı
Suat Cumali GÜNGÖR

Yayın Kurulu
Suat Cumali GÜNGÖR-Nevzat NERGİZ
Sertaç ÜNAL-Ebru MÜHÜRDAROĞLU
Özgür HÜSEYİNBAŞ

Editör
Sertaç ÜNAL

Görsel Yönetim-Grafik Tasarım
Sertaç ÜNAL

Fotoğraflar
Ön Kapak
Savaş ŞENER

Arka Kapak
Özgür HÜSEYİNBAŞ

Yayın Türü

KASTAMONU Fotoğraf Sanatı Derneğinin
yılda bir yayınlanan e-dergisidir.

2026'ya başlangıç...

Değerli KASFOT ailesi yeni yılda yine birlikteyiz. 2025 yılını geride bırakırken dernek olarak fotoğraf ve Kastamonu tanıtımı için arayışlar içinde geçen bir yıl oldu.

2025 yılı Ocak ayı içinde Kastamonu Belediye Başkanlığı sponsorluğunda geleneksel kuruluş yılı sergimizi siz değerli üyelerimizin katkısı ile gerçekleştirdik. Bu sergimizin fotoğrafları her zamanki gibi bu sayımızda sayfalarımız arasında yer alacak. 6-Mayıs 29-Mayıs 2025 tarihleri arasında 23. dönem fotoğraf temel eğitimini gerçekleştirerek yeni arkadaşların fotoğraf yolculuğunda bildiklerimizi paylaştık, yol gösterdik.

Ekim 2025'de ise Ülkemizin değerli fotoğrafçılarını Kastamonu'da sonbaharın renklerini paylaşmak için Kastamonu Belediye Başkanlığının sponsorluğunda ilimizde ağırladık. Çok değerli misafirlerimizin sunumlarını hep birlikte izleme ve kendilerini tanıma fırsatını bulduk. Ayrıca 10 Aralık tarihinde Su Altı Fotoğrafçılarından Sayın Özgür KARAPINAR su altını tanıtan sunumu ile misafirimiz oldular.

2026 yılınında derneğimiz ve fotoğrafa gönül veren fotoğraf severler için güzellikler getirmesi dileğiyle...

KASFOT Yönetim Kurulu

2026'ya başlangıç...

Bir kentin hikayesi;Banyoda TOMOKO

2 Kare 1 İlçe

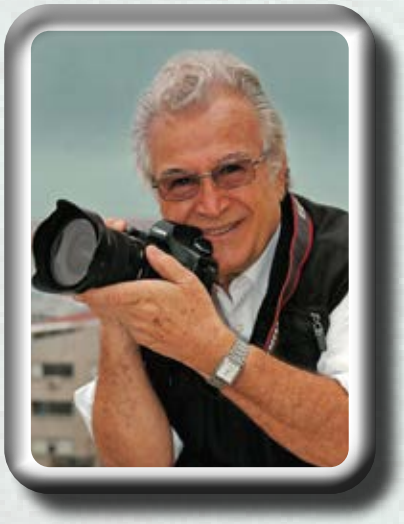
2025 sergimiz

KONUK FOTOĞRAFÇIMIZ; *SAVAŞ ŞENER*

İÇIMIZDEN BIRI; *ÖZGÜR HÜSEYİNBAŞ*

USTALARDAN;İBRAHIM ZAMAN

Banyodaki Tomoko... bir kentin hikayesi

Tomoko ve banyodaki anne yani "tomoko uemura in her bath" okuduğum bir kitapta yazarın bir anı tanımlamak için kullandığı ve referans olarak bir fotoğraftan bahsetmesi ile dikkatimi çeken bir konu oldu.

Fotoğraf fotoğraf dünyasının çok tanınan ve bilinen bir fotoğrafçısına ait; W. Eugene Smith tarafından 1971 yılında çekilmiş bir fotoğraf. Konuyu araştırınca bir fotoğrafın sözle anlatılamayan pek çok şeyi anlatabildiğini ve belgesel olarak çok değerli olduğunu daha iyi kavramamı sağladı.

Olaya gelince bir sanayi şirketinin bir ülke için her manada çok önemli olduğunu fark ediyorsunuz. Olay Japonya'da Minimata adındaki küçük bir köyde 1908 yılında sanayileşmenin başlaması ve köy halkının Chisso şirketinde çalışan olması ile başlıyor. Şirket aynı yerde 1932 yılında plastiğin üretiminde kullanılan asetaldehitin üretimine başlaması ile ilerliyor. Önceleri asetaldehitin üretiminde tepkimede manganez kullanırken 1952 yılından itibaren civa kullanıma geçiliyor.

Şirket ikinci dünya savaşı sonrası harap olan Japonyanın yeniden sanayileşmesinde önemli katkılarda bulunuyor, ülkedeki PVC üretiminin %25'ini sağlıyor ve Minamata'da çok önemli bir katkı sağlıyor, bölgenin refahını artırıyordu. Nüfusun %60'nın istihdamı ve geçimi Chisso şirketince sağlanıyordu. Geri kalan nüfus ise daha geleneksel olan balıkçılık ve midyecilik ile geçiniyor.

Chisso şirketi atıklarını Minimata koyuna akıtıyor ve buna bağlı olarak avlanan balık ve midyeleri tüketen halkta metil civa birikmeye başlıyor, biriken metil civa ise kentten yaşayan ve doğan çocuklarda nörolij bozuklukların ortaya çıkmasına sebep oluyor. Önceleri firma bunu kabul etmiyor sonraları ise vaka sayılarının artması ile devlet ile birlikte tüketilen balık ve midyelerden hastalığın olduğunu bunun için balık ve midye tüketilmemesi tavsiye ediliyor, ancak bir yasaklama getirilmiyor. Hastalığın sendromları ise nörolojik bozuklulkar ile başlayıp nörolik bozuklukların en şiddetli hali olan Hunter-Russel Sendromuna neden olma arasında değişik seviyelerde gerçekleşmekteydi. Şirket atıklarını Minamata Koyuna bırakmaya devam ediyor ve buna paralel hastalık artarak devam ediyor Hastalık hamilelerden çocuklarına geçiyor ve yerelde bu konu tartışılmaya devam ediyor. Bu tartışmalar ve şirketin ret etme süreci içinde (1959-1969) geçen süreye ise Minamata Sessizliği ismi veriliyor.

1960 yılından sonra bir Japon Fotoğrafçı Shisei Kuwabara tarafından Minamata Hastanesi Başhekiminden izin alınarak hastanedeki hastaların fotoğraflarını çekerek fotoğraflanıyor. 1962 yılında bu fotoğraflardan Minamata adını

verdiği sergiyi açıyor ve ödül alıyor. 1965 yılında ise kitap yayınlıyor ve hayatının 40 yılını Minamata'yı fotoğraflamaya vakfediyor.

1971 yılında ise olay uluslararası bir bilinirlik kazanıyor. Bunu ise Amerikalı fotoğrafçı W. Eugene Smith'e borçlu. 1971 yılında W. Eugene Smith ve japon kökenli eşi Aileen Mioko Smith ile Minamata'ya geldiklerinde hastaların fazlalığı ve şirketin tazminat ödemek istememesi üzerine konunun dünyaya duyurulması için röportaj yapmaya karar veriyor. Yerel halkın güvenini kazanmak için 4 ay boyunca Minamata'da kalıyor ve ikonik fotoğraf ortaya çıkıyor.

Röportajda en iyi fotoğraf sahnesinin hasta çocuğuna bakan anne teması ile verieleceğini düşünerek anne Royoko ve hasta çocuğu Tomoko Uemura izinlerini alarak fotoğrafları çekiliyor. Fotoğraf geleneksel japon banyosunda anne Royoko'nın kızı Tomoko'yu kucağında su üstünde tutarkençekildi. Tomoko doğuştan Minamata hastasıydı. Anne karnında metil civa ile zehirlenmiş ve ağma, sağır ve belden aşağısı felçli olarak doğmuştu. Fotoğraf siyah beyaz çekilmiş ve kullanılan ışık ile anne ve kızı ışıldamaktadır. Anne görmeyen kızının gözlerine şefkatle bakmakta, kızının yüzünde ise annesinin ilgi ve sevgisinden memnuniyet görülmektedir. Anne su üstünde tuttuğu kızının hastalık nedeni ile ortaya çıkan hasarların görünmesini sağlamaktadır. *"Banyosunda Tomoka"* isimli fotoğraf ve röportaj Life dergisinde 1972 yılı Haziran sayısında yayınlanmıştır.

Fotoğrafçı W. Eugene Smith eşiyle 1974 yılına kadar Minamata'da kalmış, aktivistlerle fabrikayı protestolara katılmıştır. Bu protestolarda fabrika görevlileri tarafından ağır yaralanmış ve bir gözünde kısmi, görme kaybına uğramıştır. ABD'ye döndükten sonra öldüğü 1978 yılına kadar aldığı darbeler ile ilgili olarak tedavi olmuş ancak darbelerin etkisi ölümüne kadar devam etmiştir.

Tomoko 21 yaşında vefat etmiştir. Ancak kendinden sonraki hiçbir kardeşinde hastalık ortaya çıkmamıştır. W. Eugene Smith fotoğraf kariyeri ise bu küçük balıkçı köyünde sona ermiştir. Ancak W. Eugene Smith "*Fotoğraf kısık (küçük) bir sestir, ancak bazen bir ya da bir grup fotoğraf, duyularımızı uyandırmaya yeter..."* diyerek fotoğrafın gücünü özetlemiştir.

Kaynak:
https://www.ifsakblog.org/minamata-bir-kentin-trajik-oykusu/

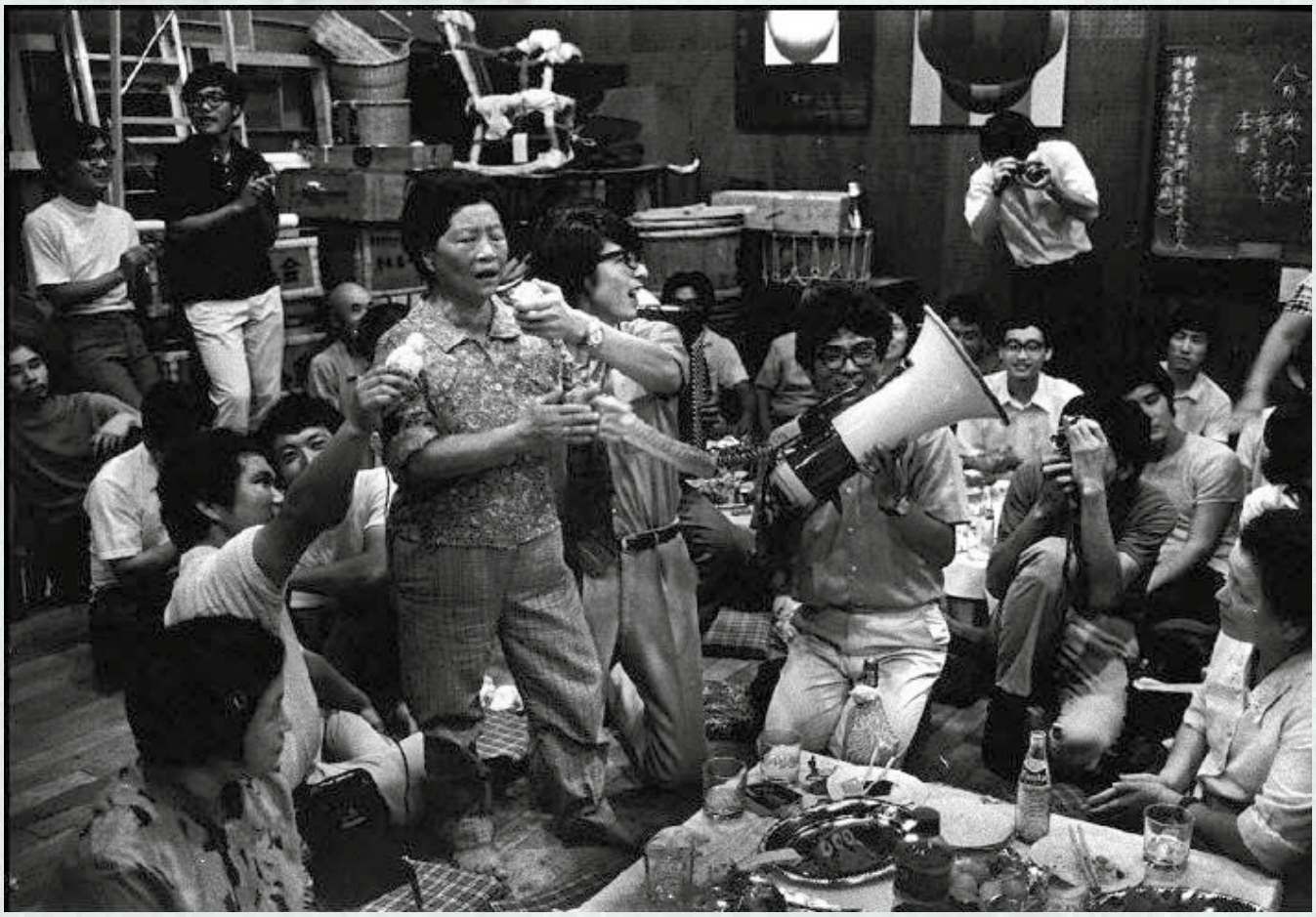

Minamata Balıkçıları

Fabrika ve protestolar

Minamata'nın Çocukları

Minamata’nın Çocukları

Tazminat görüşmelerinde Şirket patronu

2 Kare 1 İlçe

Abana

Özgür HÜSEYİNBAŞ

Suat Cumali GÜNGÖR

Ağlı

Fatma BÖLÜKBAŞ

Mehmet KURDAŞ

Araç

Suat Cumali GÜNGÖR

Ebru MÜHÜRDAROĞLU

Azdavay

İhsan YALINKILIÇ

Mehmet KURDAŞ

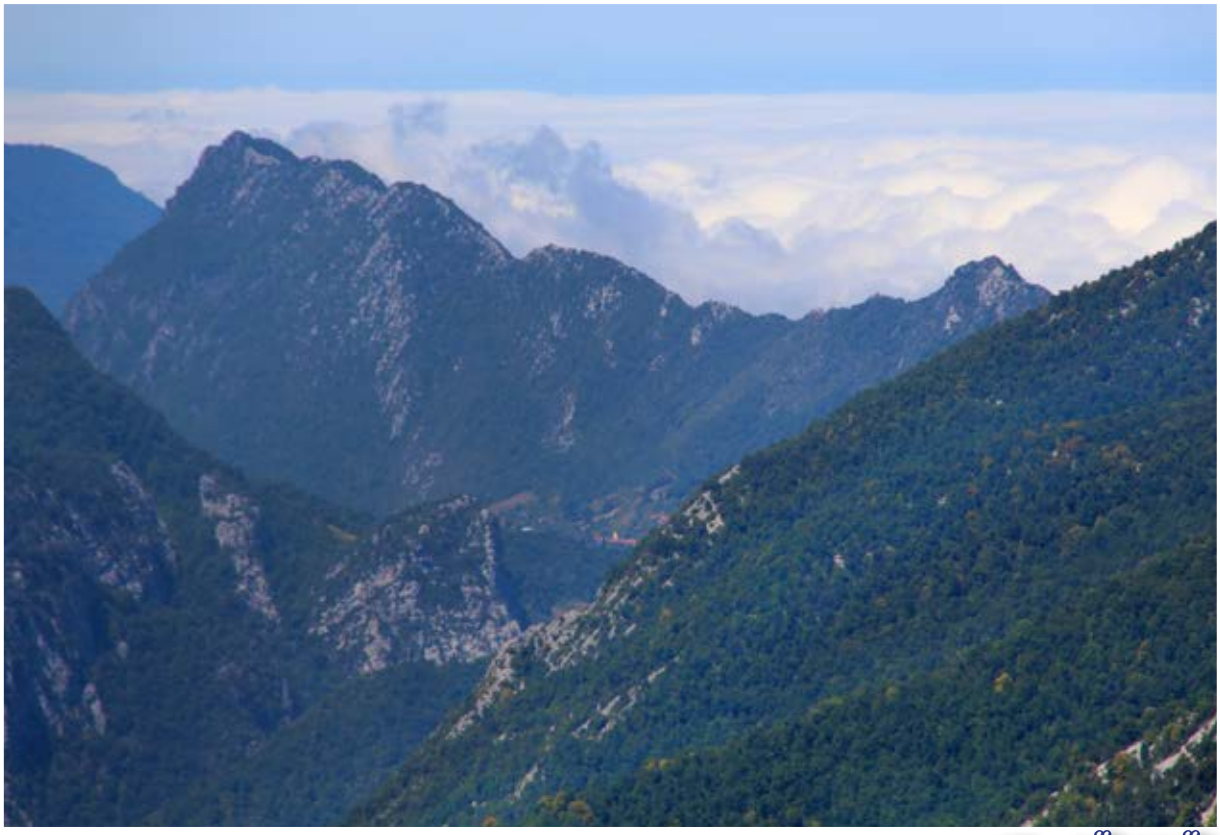

Muammer PELENDECİOĞLU

Semih YÜKSEL

Cide

Filiz GÜNGÖR

Hatice Sezen ÖZDİKMENLİ

Çatalzeytin

Gürbüz ÖZDEMİR

Seçil TOZAN

Daday

Cihat CİVA

Müfide İNCEGÜL

Devrekani

Metin AYGÜN

Yüksel Aydın ŞATIR

Doğanyurt

Suat Cumali GÜNGÖR

Sertaç ÜNAL

Aygül KURDAŞ

Mehmet KURDAŞ

İhsangazi

Özgür HÜSEYİNBAŞ

Şengül BAKIRCI

İnebolu

Suat Cumali GÜNGÖR

Sertaç ÜNAL

Küre

Müyesser AYVAZ

Sertaç ÜNAL

Merkez

Mualla DEĞİRMENCİ

Özlem GÜNSAL

Merkez

Suat Cumali GÜNGÖR

İhsan YALINKILIÇ

Pınarbaşı

Mehmet KURDAŞ

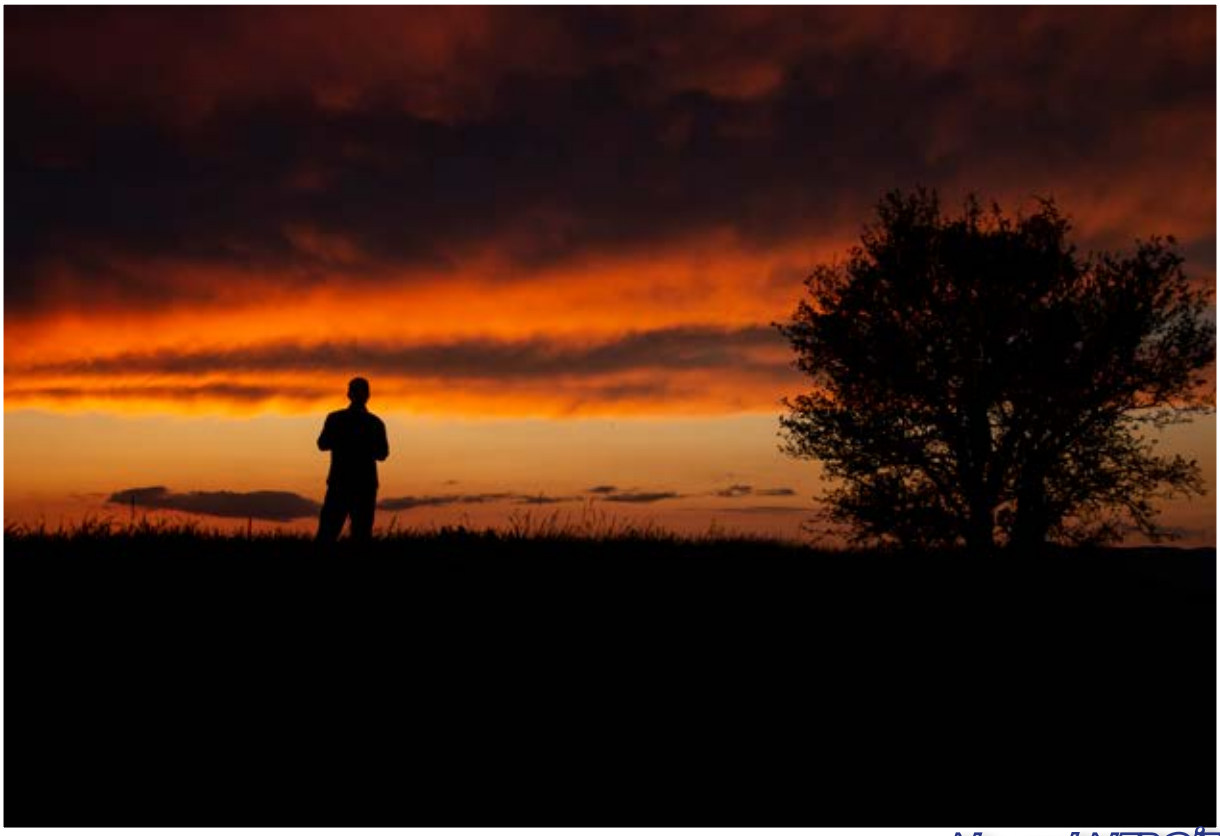

Nevzat NERGİZ

Seydiler

Müyesser AYVAZ

Nevzat NERGİZ

Şenpazar

Tahir GÜLTOPLAYAN

Ebru MÜHÜRDAROĞLU

Taşköprü

Nevzat NERGİZ

Suat Cumali GÜNGÖR

Tosya

Sertaç ÜNAL

Mehmet KURDAŞ

2025 yılı sergimiz "Kastamonu"

2025 yılında düzenlenen sergimizin konusu "Kastamonu" olarak belirlenmişti ve Kastamonu Belediyesi sposorluğunda gerçekleştirildi.

Adem SALCIOĞLU

Ahmet KIRKÇESMELİ

Ahmet KIRKÇESMELİ

Ahmet KIRKÇESMELİ

Ahmet NEZİR

Aygül KURDAS

Bülend ÇADIRCIOGLU

Cihat CIVA

Ebru MÜHÜRDAROGLU

Ebru MÜHÜRDAROGLU

Ergün TELLI

Fatma BÖLÜKBAS

Filiz GÜNGÖR

Gürbüz ÖZDEMİR

Müfide İNCEGÜL

Hatice ÖZDIKMENLI

Hülya BIYIKLI

Ihsan YALINKILIÇ

Mehmet ÇAGILCI

Mehmet KURDAS

Mehmet KURDAS

Mehtap ISAOGLU

Metin AYGÜN

Mualla DEGIRMENCI

Muammer PELENDECIOGLU

Mustafa ÖZEFLANILI

Müyesser AYVAZ

Nevzat NERGİZ

Nevzat NERGİZ

Özgür HÜSEYİNBAŞ

Özlem GÜNSAL

Rüknettin TEKDEMİR

Rüknettin TEKDEMİR

Seçil TOZAN

Seçil TOZAN

Seher ÇAKIR

Semih YÜKSEL

Semih YÜKSEL

Sertaç ÜNAL

Sertaç ÜNAL

Suat Cumali GÜNGÖR

Suat Cumali GÜNGÖR

Suat Cumali GÜNGÖR

Suat Cumali GÜNGÖR

Suat Cumali GÜNGÖR

Yunus ÖZEL

Yüksel Aydın SATIR

Yüksel Aydın SATIR

Konuk Fotoğrafçımız Savaş ŞENER

D: Savaş Bey sizi tanıyabilir miyiz?

SŞ: Nevşehir'in güzel ilçesi Avanos'ta doğdum. Bir memur çocuğu olarak çocukluk ve okul dönemim Ankara ve Kayseri'de geçti. Ardından ODTÜ Maden Mühendisliği bölümünde lisans, yüksek lisans ve doktoramı tamamladım. Bu süreçte 10 yıl süreyle de o zamanın tabiriyle "Asistan" şimdiki adıyla "Araştırma Görevlisi" olarak aynı bölümde görev yaptım. Doktora tezimi tamamlayarak önce İnönü Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü, ardından Mersin Üniversitesi Çevre Mühendisliği Bölümü'nde öğretim üyeliği görevlerimden sonra profesör olarak emekli oldum. Emekliliğimden sonra Bursa'ya yerleştim ve burada da 2 yıl boyunca Bursa Teknik Üniversitesi'nde "Misafir Profesör" olarak görev yaptıktan sonra pandemi dönemiyle 33 yıllık akademisyenlik kariyerime son noktayı koydum. Şimdi ise iki kız çocuğu babası olarak yine benim gibi akademisyen ve fotoğraf sanatçısı olan eşim Prof. Dr. Ferah Budak Şener ile birlikte Mudanya'da fotoğraf ve müzik hobilerimizle huzurlu bir yaşam sürmekteyiz.

D: Fotoğrafa olan ilginiz nasıl başladı?

SŞ: Hani klasik bir söylem vardır ya; "çocuk yaşlarda" diye. Benimkisi de öyle gibi. Rahmetli amcam esnaf fotoğrafçıydı. İlkokul yıllarında dükkân temizlemeyle ile başlayan süreç, karanlık oda ve rötuş deneyimleri ile lise yıllarına kadar devam etti. Ancak bilinçli olarak fotoğraf serüvenim 2007 yılında büyük kızıma hediye olarak aldığım bir Pentax profesyonel fotoğraf makinesiyle tekrar başladı. Baba kız önce Mersin Fotoğraf Derneği'nde temel eğitim aldık. Ancak kızım yoğun eğitim sürecinde fotoğrafa vakit bulamayınca ben bu kez makine ile baş başa kaldım. Önceleri meraklı bir arayış çabası içinde vara yoğa deklanşör bastım. Ancak benim de yoğun akademik çalışmalarım nedeniyle önceleri bu yeni hobime özellikle fotoğraf gezilerine yeterli vakti bulamıyordum. Orman içinde bir kampüste çalışıyor olmamın avantajı ile bana daha uygun olan doğa ve özellikle makro fotoğrafa yöneldim. Bu süreçte fotoğrafçı partnerim ve akademisyen arkadaşım Prof. Dr. Erol Özer ile birlikte uzun yıllar makro fotoğraf çektik, birbirimizin fotoğraf altyapısını geliştirdik.

D: Fotoğraf sizin için ne anlam taşıyor?

SŞ: Bu sorunuzu önce genel anlamda farklı hobiler için cevaplamaya çalışacağım. Yıllarca kendime, kızlarıma hatta her ortamda öğrencilerime söylediğim gibi "Gri insan olmayın! Hep bir renkli yanınız da olsun. Gün 24 saat. Bunun üçte biri çalışma, diğer üçte biri uyku, kalanı da kendiniz ve etrafınızla geçirebileceğiniz kaliteli vakit olmalı. Birinden çalıp diğerinde harcamayın. Yani ne uykucu tembel ne de bir işkolik olun. Hayatınıza kişisel gelişiminize katkı koyacak hobi gibi renkli uğraşlar katmazsanız ne iç huzurunuz ne de etrafınızda dost ve ahbabınız kalır. Müzik, edebiyat, tiyatro, sinema, fotoğraf ve resim gibi ruhunuzu renklendirip besleyecek sanatsal hobi(leri); kişiliğiniz kadar bedenimizi de destekleyecek en az bir spor dalını düzenli olarak hayatımıza katmak en doğrusu olacaktır. En kötüsü çocuklarınıza da kötü bir rol model olur, onların da gri kalmasına neden olursunuz. Unutmayın ki

çocuklarımızı kötü arkadaş ve ortamlardan korumanın en etkili yolu onları bir sanat dalına ve bir spora yönlendirmemiz olacaktır. Bu ortamlarda çocuklarımızın kötüye rast gelme olasılığı daha azdır".

Fotoğraf özelinde konuşacak olursam; fotoğraf güzel bir hobi. Ne tür fotoğraf olursa olsun fotoğraf çekmek sizi konfor alanınızın dışına çıkmaya zorlar. Ya sokaklara ya doğaya. Bu, özellikle biz orta yaşlardakiler için bulunmaz bir fırsat. Hep iyi ki fotoğraf gibi bir hobi edinmişim dedim.

D: Fotoğraf ile yapmak ve anlatmak istedikleriniz nelerdir?

SŞ: İşin başında her gördüğümü çekmeye çalışıp sonunda makro fotoğrafa karar kılıp uzun süre kelebek peşinde koşturdum. Sonra tür çekmenin de benim yapabileceğim iş olmadığına karar verdim. O ciddi bir çabaydı ve onun için vaktim yoktu. Çevre mühendisliği akademik kariyerim boyunca derslerde öğrencilerime ekoloji, habitat, çevre kirliliği, küresel ısınma ve iklim değişikliği konularında dersler verdim. Bu bilgilerimi ve mesleki deneyimimi fotoğrafçılık ile birleştirdim ve zamanla fotoğraf anlayışım bu derslerdeki konuları makro fotoğraflar yoluyla büyüklere görsel hikayeler anlatma yönünde evrildi. Sonuçta ortaya tıpkı La Fontaine fablları gibi hikayeler çıktı. Sadece benim hikayelerimde kurnaz tilki ve geveze karganın yerini mikro yaşamın canlıları olan kurbağalar, bukalemunlar ve salyangozlar aldı. Bu canlılar üzerinden çoğunluğu doğada sahnelediğim makro fotoğraflarla o önemli konuları, akılda kalıcı şekilde görsel hikayeler şeklinde yorumlamaktayım. Çünkü aynı habitatı paylaştığımız bu küçük canlıların varlığının biz insanoğlunun geleceği için bir gösterge ve bir uyarıcı olduğuna inanıyorum. Eğer etrafımızda artık bu canlıları göremiyorsak sıra bize de geliyor demektir. Bu nedenle onları gözlemlemek ve dikkat çekmek adına çevre bilimciler kadar biz fotoğrafçılara da görev düşüyor.

Bu süreçte birkaç uzun soluklu proje tamamladım. İçme suyunun canlılar için önemini "yağmur kurbağası" da denilen yeşil ağaç kurbağalarının gözünden anlatan "singing in the rain" adlı projem ile son olarak çevre kirliliğine dikkat çeken, yine temiz içme suyunun önemini anlatan ve bizlerin doğaya bıraktığı atıklarla kirlettiğimiz ortamda yaşamak hatta o kirli suları içmek zorunda bıraktığımız salyangozların hikayesini anlattığım "sessiz çığlık" bunlarda ikisi.

D: Eşiniz Ferah Hanımla aynı hobiyi paylaşıyorsunuz, bunun sizin ve onun fotoğrafla ilgili yaptıklarınıza katkısı nedir, aynı ilgi alanı ve farklı bakış açıları sizlere yansıması nasıl oluyor?

SŞ: Bu, her ikimiz için de muhteşem bir şey. Akademik kariyerlerimizin olması fotoğraf hobimizde de bizleri destekliyor. Hobi de olsa ikimiz de araştırma ve okumanın gereğine inanıyoruz. Kütüphanemizde fotoğrafla ilgili ciddi bir külliyat var. Dünyaya aynı pencereden bakıp farklı şeyleri görebilmemiz ise müthiş bir şey. En sert eleştirileri de birbirimize yapıyoruz. İkimiz de tek fotoğraf yerine proje odaklı çalışmayı tercih ediyoruz. O, daha çok insan merkezli portre çekmeye yoğunlaşırken ben ise doğa ve makro fotoğraf tarafındayım. Yine de birlikte projeler yapıp birlikte çekimlere gidiyor, birbirimizin asistanlığını yapıyoruz. Kendi adıma onunla aynı hobiyi paylaşmak ve birlikte vakit geçirmek paha biçilmez.

D: Fotoğrafla ilgili gelecekteki projeleriniz nedir?

SŞ: Fotoğrafın makro gibi dar bir alanına sıkışmak zorunda kalmak ilk bakışta benim için bir dezavantaj gibi görünebilir. Ama dar bir alanda derinlikli çalışmak günün sonunda hep orijinal sonuçlar doğurur. Fotoğrafın yeniliklere ve orijinal çalışmalara ihtiyacı var. Benim de aklımda yeni ve orijinal birkaç proje taslağı var. Zamanla bende olgunlaşınca harekete geçip başlayacağım.

D: Yeni başlayanlara tavsiyeleriniz nelerdir?

SŞ: Fotoğraf yolculuğunda daha yolun başındaki dostlara naçizane önerilerim şunlar

olacaktır. Konumuz fotoğraf olsa da bu sözlerim tüm diğer hobiler için de geçerlidir. Yeni başladığınız bu yolculukta sizi ve sanatınızın gelişimini sağlayacak en önemli unsur onu ciddiye alıp emek ve çaba vermeye çalışmaktır. Fotoğraf özelinde konuşacak olursak başarılı bir fotoğrafın altında yetenek gerektiren sanatsal öngörü ve estetizm kadar bu yeteneği geliştirecek bilgilerle desteklenmesine de ihtiyacı vardır. Bilgiden kastım fizik, optik ve makine bilgisi kadar fotoğrafın anlamsal içeriğini destekleyecek felsefe, sosyoloji ve psikoloji (doğa fotoğrafları için ise kısmen botanik, zooloji hatta ekoloji) bilgileridir. Kısaca 1 fotoğraf çekerken, en az 10 fotoğraf izlenmeli, 2-3 tane de destekleyici makale okunmalıdır. Bu sizin ufkunuzu açacak ve yeniliklere daha vakıf olmanızı sağlayacaktır.

Ancak hobinizi ciddiyetle yapın derken bir konuya da dikkat çekmek isterim. Ciddiye alın ama ne olur ihtiraslarınıza kapılıp onun kölesi olmayın. Fotoğraf yolculuğumdan her zaman şu iki tip insandan uzak durmaya çalıştım; işini özensiz yapanlardan ve en çok da fazlasıyla ihtiraslı olan toksik insanlardan. İlki bana bir şey katmadığı için, diğeri ise saygısızca bana ve etraftaki insanlara zarar verdiği için. Yeni başlayan arkadaşlarıma son sözüm; sadece hobinizin sizi geliştirip kişiliğinizi rafine etmesine izin verin, bol bol okuyun ve güzel fotoğraf izleyin, ara sıra da fotoğrafınızı çekip keyfinize bakın.

Değerli konuğumuza sohbeti için teşekkür ederiz...

Battery

İçimizden Biri
Özgür HÜSEYİNBAŞ

D: Sizi kendi cümlelerinizle tanımak isteriz. Özgür HÜSEYİNBAŞ kimdir?

ÖH:Ben, yaşamın içindeki küçük ayrıntılara büyük anlamlar yükleyen, gözlem gücünü hayatının merkezine koyan biriyim. Kendimi ifade etmenin en güçlü yollarından birinin fotoğraf olduğuna inanıyorum. Her gördüğümü yalnızca görmekle kalmıyor, hissetmeye ve o hissi bir karede toplamak için uğraşıyorum. Gündelik yaşamımdaki sakinlik, fotoğrafın içimde yarattığı tutkuyla birleştiğinde ortaya hem kişisel hem de sanatsal bir yolculuk çıkıyor. Bu yolculukta öğrenmeye, gelişmeye ve paylaşmaya önem veren biriyim.

D: Fotoğraf sizin için ne anlam taşıyor? Fotoğraf ile neler yapmak istiyorsunuz?

ÖH: Fotoğraf benim için bir anı dondurmak değil; o anın ruhunu, atmosferini ve dokusunu hissettirebilmek demek. Kelimelerle ifade edemediğimiz duygular vardır; fotoğraf benim için işte o duyguların dili. Bir bakışın içindeki derinliği, bir mekânın geçmişini, bir manzaranın sessizliğini ya da bir olayın hareketini karelere dökerken aslında kendi dünyamı da anlatıyorum.

Fotoğrafla yapmak istediğim şey; hem kendi bakış açımı geliştirmek hem de izleyenlere farklı duygular ve farkındalıklar aktarabilmek. Kimi zaman belgesel bir gözle, kimi zaman sanatsal bir yorumla, bazen de sadece bir anın güzelliğini paylaşarak insanların kalbine dokunmak istiyorum.

D: Fotoğrafa ne zaman ve nasıl ilgi duydunuz? Sizi fotoğrafa başlatan nedir?

ÖH: Fotoğrafa ilgim, aslında çevreme farklı bir gözle bakmaya başladığım dönemlerde ortaya çıktı. Bir anın ne kadar hızlı yok olabildiğini fark ettiğimde, o anı saklama isteği içimde büyüdü. İlk kez elime fotoğraf makinesi aldığımda, dünyayı o küçük çerçeveden görmenin büyüsüne kapıldım.

Zamanla teknik detaylara, ışığın oyunlarına, kadraj kurmanın inceliklerine merak duymaya başladım. Bu merak beni daha derine çekti. Öğrendikçe daha çok tutkuyla bağlandım. Aslında beni fotoğrafa başlatan şey, o "anı yakalama" hissinin verdiği heyecandı; devam ettiren ise öğrendikçe artan keşfetme isteği oldu.

D: Sizin için iyi bir fotoğraf nasıl olmalı?

ÖH:İyi bir fotoğraf, bana göre teknik olarak doğru olabilir ama asıl gücünü hissettirdiği duygudan alır. Bir fotoğrafa baktığımda, bende bir merak uyandırmalı, bir duygu hissettirmeli, bir hikâye anlatmalı. Işığın doğru kullanılması, kompozisyonun dengesi ve konuya hâkimiyet elbette önemli; ancak tüm bunların ötesinde fotoğrafın bir karakteri olmalı.

İyi bir fotoğraf, ister sade ister karmaşık olsun, izleyene bir şey söyleyebilmelidir. Yani "bak" demekten çok, "hisset" diyebilmelidir.

D: Fotoğrafla ilgili gelecekteki projeleriniz nelerdir?

ÖH:Gelecekte fotoğrafı daha geniş kitlelerle buluşturabileceğim projeler planlıyorum. Belgesel fotoğraf alanında derinleşmek, belirli temalar üzerine uzun soluklu çalışmalar yapmak istiyorum. Bunun yanında kişisel bir sergi açmayı, fotoğraf hikâyeleri oluşturmayı ve bu hikâyeleri hem dijital hem de basılı ortamlarda paylaşmayı hedefliyorum.

Ayrıca zaman içinde edindiğim bilgileri ve deneyimleri yeni başlayanlarla paylaşabileceğim küçük atölyeler ya da eğitim içerikleri hazırlamayı düşünüyorum. Fotoğrafın bende yarattığı heyecanı başkalarına da aktarabilmek benim için ayrı bir mutluluk olur.

D: Yeni başlayanlara tavsiyeleriniz nelerdir?

ÖH: Fotoğrafa yeni başlayanlara en büyük tavsiyem, önce ekipmandan çok gözlerini eğitmeleridir. En iyi fotoğrafı en pahalı makine değil, doğru bakış açısı çeker. Işığı gözlemlesinler, insanlar nasıl hareket ediyor, doğa nasıl değişiyor baksınlar. Öğrenmekten, denemekten, hata yapmaktan korkmasınlar.

Bol bol fotoğraf çeksinler ama çektikleri kareleri mutlaka analiz etsinler. "Neyi daha iyi yapabilirdim?" sorusunu sorsunlar. İlham alsınlar ama kopyalamaya çalışmasınlar. Herkesin bir bakış açısı vardır; kendi bakışlarını bulmaya çalışsınlar. Ve en önemlisi, fotoğrafı bir yarış değil, bir keşif yolculuğu olarak görsünler.

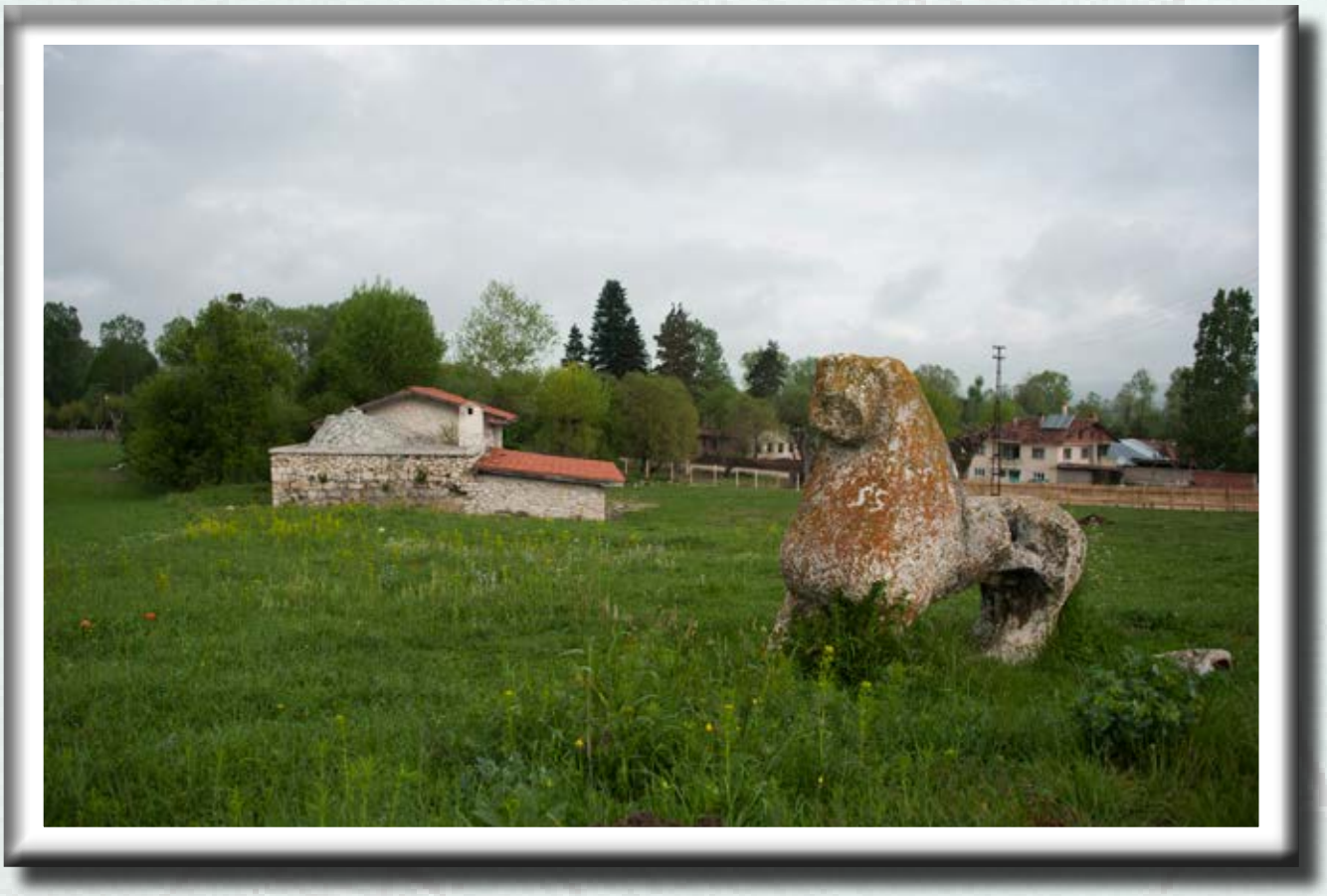

37 01313
AKSU

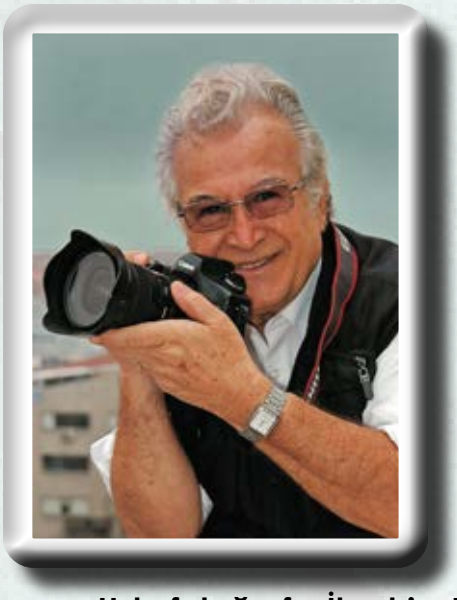

ÖZGÜR HÜSEYİNBAŞ

Özgür Hüseyinbaş

Ustalardan; İbrahim ZAMAN

Usta fotoğrafçı İbrahim Zaman kimdir? İbrahim Zaman'ın fotoğrafları ve kısaca biyografisi.

1937 de Adapazarı'nda doğan İbrahim Zaman, 1959'da sanatsal nitelikli fotoğrafa ilgi duydu. Adapazarı'nda, "GRUP 5" ve "AFAK" fotoğraf kulüplerinin kurucu üyeliğini yaptı. İlk ödülü "Portre Dalında", Adapazarı'nda 1963'te aldı. İlk kişisel sergisi "GÜVERCİNLER"i Şubat-1967'de İstanbul'da açtı. İşini ve evini İstanbul'a taşıdı. İbrahim Zaman uluslararası çapta sergiler tertipledi. Turizm Bakanlığı için hem memlekette hem de yurtdışında tanıtım yayınlarında yer aldı. Birçok dergide fotoğrafçılığa dair yazılar yazdı; röportajlar verdi. FOTOGEN üyesi Zaman, İFSAK onur üyeliği yaptı.

1985 FİAP GÜMÜŞ MADALYA ödülü 1998 yılında Cumhuriyetin 75.Yıl kutlamaları kapsamında "CANIM TÜRKİYE'M" konulu fotoğraf sergisi ve saydam gösterileri gerçekleştirdi. Ekim 1999 Adana "Altın Koza" Kültür ve Sanat Festivali Açılışı kendisinin CANIM TÜRKİYEM Sergisi ile yapıldı. 2001 yılında Koç-Allianz'ın "Çarşı Pazar" yarışmasında siyah beyaz ve renkli baskı dalında iki birincilik ödülü aldı. Ardından 2003'te 11. INEPO uluslararası yarışmada fotoğraf dalında birincilik ödülünü alarak 150 civarında ödülün sahibi oldu. "ADAPAZARI'NDA BU SOKAKTA BİR DEĞER YETİŞTİ" adıyla doğduğu sokağa ismini veren bir layiha dikildi. "Zamanla 40 Yıl", "Türkiye'de Zaman", "Türk Fotoğrafçıları Kütüphanesi", "Tarlalar", "Yansımalar", "Işığın peşinde 50 yıl", "Fotoğrafta Pratik öneriler", "Dünya'da zaman" ve "Dünya da insan halleri" adında kişisel fotoğraf albümleri ve kitapları bulunmaktadır. Yirmi beş yılı aşkın süredir birikimlerini "Fotoğraf Dergisi'nde, kompozisyon ve ışık teknikleri üzerine karşılaştırmalı yazılar yazmaktadır. Fotoğrafta 'IŞIK' İbrahim Zaman'ın olmazsa olmazıdır. Bu yüzden yakın çevresi ona IŞIĞIN EFENDİSİ lakabını takmıştır. Halen Uluslararası ve Ulusal yarışmalarda jüri üyeliği yapmaktadır. İbrahim Zaman, İFSAK, BUFSAD, GEFSAD, SİLLE SANAT SARAYI, KUFSAD, GİFSAD, GEZGİNLER KULÜBÜ, SAGÜSAD, BASAF VE FOTOĞRAFMETRE onur üyesidir. Ayrıca kendisine KUFSAD VE İFSAK tarafından 2012 Yılın fotoğraf ödülleri verilmiştir.

Prof. Dr. Sabit Kalfagil'in söylediğine göre, İbrahim Zaman "son derece dost canlısı, neşeli, sıcakkanlı bir adam." Kalfagil diyor ki: "Sadece beraber yurt içi fotoğraf gezilerinde katettiğimiz yol Ekvador'u birkaç kez dolaşır."

Bir başka anekdota ise İbrahim Zaman kolay beğenmez; bir günlüğüne gittiği hâlde beş günde bin kare fotoğraf çektiği geziden dönerken, "Gene doğru dürüst bir fotoğraf çekemedik" diye hayıflandığına sık rastlanır.

İbrahim Zaman'ın fotoğrafa dair söylediği sözler: "Fotoğraf, verdiği mesaj itibariyle geçmişi geleceğe taşıyan bir köprüdür. Yani dönem fotoğrafçıları, yaşadıkları zamanın görsel tarihini yazan kişilerdir. Örneğin ben 1903 yılında çekilmiş, Anadolu Hisarı'nın içini gösteren bir fotoğraf gördüm. O fotoğrafı çekip görüntünün bana ulaşmasını sağlayan kişi, o dönemin görsel belleğini bana aktarmış kişidir. İşte size fotoğrafın değeri."

İbrahim Zaman'ın fotoğraflarından seçtiklerimiz;

https://haberajandanet.com, ttps://www.barandergisi.net/usta-fotografci-ibrahim-zaman-kimdir sayfalarından derlenmiştir.

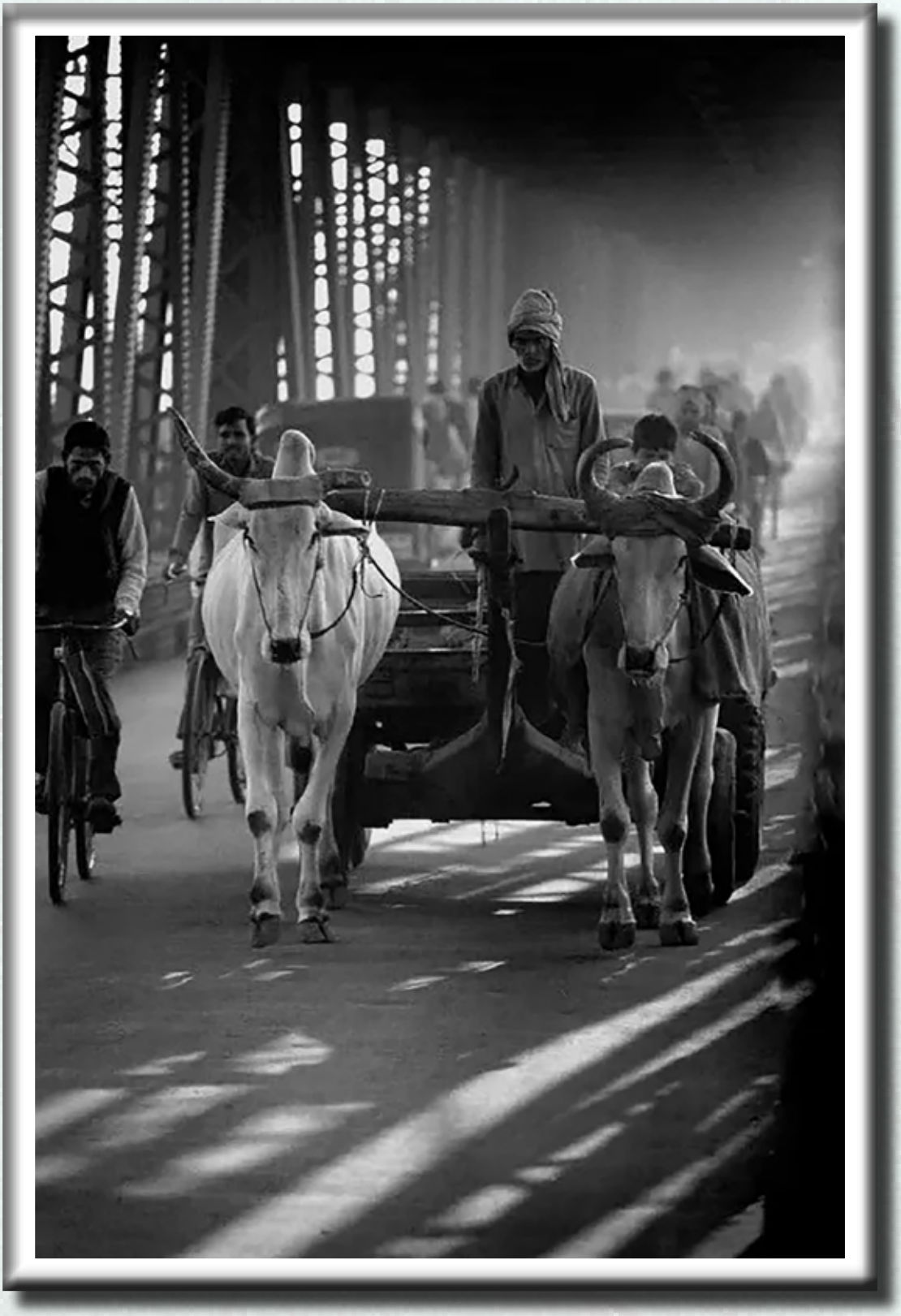

KASFOT
Kastamonu Fotoğraf Sanatı Derneği

